

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ปีการศึกษา 2567
ชื่อผู้วิจัย	นางสาววลัยพรรณ ธนากุลพิพัฒน์
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำแผนกสมรรถนแกนกลาง
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานศึกษาที่ทำงาน	วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา กรุงเทพมหานคร 0-2044-4037
โทรศัพท์ส่วนตัว	089-886-0131
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2567
ประเภทวิจัย	วิจัยชั้นเรียน
บทคัดย่อ	

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา หลังจากเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนแผนธุรกิจ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดคุณภาพของชุดฝึก โดยประเมินตามมาตรฐาน คุณภาพ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความถูกต้อง และ ด้านความเป็นประโยชน์ 2) แบบประเมินทักษะการเขียนแผนธุรกิจ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ

ผลการอภิปรายผล

1. การสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ

การสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ พัฒนามาจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวกับชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ รวมทั้งศึกษาสภาพปัญหาการเขียนแผนธุรกิจของผู้เรียน พบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของชุดฝึก 2) วัตถุประสงค์ของชุดฝึก 3) วิธีการดำเนินการฝึก และ 4) ตัวชี้วัดคุณภาพของชุดฝึก โดยใช้วิธีการกำหนดวิธีฝึกทักษะ และการประเมินทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่ ยั่งยืน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ชุดฝึกทักษะมีความสอดคล้องกันระหว่างหลักการ วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการฝึกทักษะ และตัวชี้วัดคุณภาพของชุดฝึก ซึ่งมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง และมีความเป็นประโยชน์ โดยการดำเนินการพัฒนาทักษะการเขียนแผนธุรกิจ เพื่อบรรลุเป้าหมาย คือผู้เรียนเขียนแผนธุรกิจได้โดย

การดำเนินการกำหนดวิธีฝึกทักษะ ประกอบด้วย บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ประวัติโดยย่อของกิจการ การวิเคราะห์สถานการณ์วัตถุประสงค์ และเป้าหมายทางธุรกิจ แผนการตลาดแผนการจัดการและแผนกำลังคน แผนการผลิต/ปฏิบัติการ แผนการเงิน แผนการดำเนินงาน แผนฉุกเฉิน และการประเมินทักษะประกอบด้วย การประเมินทักษะการเขียนแผนธุรกิจด้วยตนเองการประเมินทักษะของครู

2. จากการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E1$) เท่ากับ 63.89 ($E2$) เท่ากับ 83.5

3. จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ส่งผลให้ผู้เรียนได้คะแนนทักษะการเขียนแผนธุรกิจที่ดีขึ้น และจากการฝึกหลาย ๆ ครั้ง และหลากหลายวิธี ทำให้ผู้เรียนมั่นใจมากขึ้น ถือได้ว่า ชุดฝึกสร้าง แรงจูงใจให้กับผู้เรียน มีส่วนผลักดันให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนมากขึ้น

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งสำหรับการสร้างสรรค์ความ เจริญก้าวหน้า และการแก้ไข ปัญหาในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ เพราะว่าการศึกษามุ่งช่วยให้ บุคคลเกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา สามารถปรับตัวให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข การศึกษายังจะ ช่วยให้ผู้คนนั้นเป็นผู้ที่รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักการแก้ปัญหาตลอดจนรู้จักใช้ทรัพยากรวัตถุ ที่มีอยู่ให้เกิด ประโยชน์สูงสุดและสิ้นเปลืองน้อยที่สุด การที่ประเทศจะก้าวหน้าได้จำเป็นจะต้องมีทรัพยากรบุคคลที่มี ความรู้ ความคิด ความสามารถจำนวนมาก ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นกระบวนการในการเสริมสร้าง บุคคลให้มีคุณลักษณะ พึงประสงค์ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษามาตรา 22 การจัดการ ศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การเรียนการสอนใน ห้องเรียนเป็นวิธีการที่ใช้กันมานาน มีเทคนิคการสอนมากมายที่เป็น ประโยชน์แก่ผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการบรรยาย อภิปราย สาธิต หรือวิธีการอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตาม การ เรียนการสอนในห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมากก็เป็นการยากที่จะ ให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทันทัน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดแนวทางการจัด การศึกษาไว้ ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญอย่างที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตาม ธรรมชาติและเต็มตาม ศักยภาพโดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล” (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 12-13) จะ เห็นได้ว่าการจัดทำแผนธุรกิจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันนี้ นักศึกษาต้องตระหนักและให้ ความสำคัญของการจัดทำแผนธุรกิจ เนื่องจากเป็นเครื่องมือช่วยโอกาส ในการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการขยายกิจการ หรือการบุกเบิกความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นจริงตาม แผนธุรกิจที่วางแผนไว้ โดยเฉพาะแผนธุรกิจที่องค์ประกอบสำคัญที่

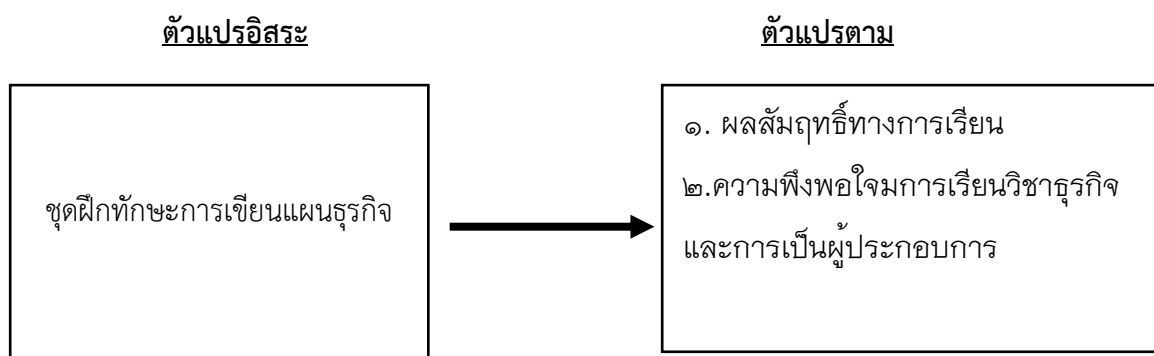
สามารถสื่อให้เห็นว่าธุรกิจที่กำลัง ดำเนินอยู่นั้นจะสร้างมูลค่าเพิ่มได้ในอนาคตเพียงใด ซึ่งนักศึกษายังไม่เข้าใจว่าแผนธุรกิจมีความสำคัญ มากเพียงใด ซึ่งแผนธุรกิจเป็นปัจจัยเบื้องต้นของการดำเนินธุรกิจใดๆ ให้ประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นต้องมีแผนเพราะคือทิศทางแห่งอนาคตของกิจการสู่เป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนิน กิจการ ชุดฝึกทักษะช่วยสอนสามารถสนองความต้องการในการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลได้อย่างดี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามเวลาที่สะดวก ตามความสนใจของ 2 ผู้เรียน และที่สำคัญที่สุดคือ ชุดฝึกทักษะช่วยสอนมีการประเมินผลในตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเห็น ผลสำเร็จ เห็นความเจริญก้าวหน้าของตนในการเรียนรู้ในแต่ละตอนแต่ละหน่วย การเรียนสามารถ เรียนได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ชุดฝึกทักษะสอนยังสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้สอนได้ด้วย เพราะสามารถใช้สอนแทนครูและสอนผู้เรียนได้จำนวนมาก ๆ ในเวลาเดียวกัน (บุรณะ สมชัย 2542 : 14) ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาพบว่านักศึกษา ส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจ เรื่อง การ เขียนแผนธุรกิจ ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลให้นักศึกษาเกิดปัญหาการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นและวิชา อื่นที่เกี่ยวข้อง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล นักเรียนไม่เข้าใจและไม่สามารถเขียนแผนธุรกิจได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวาให้มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา หลังจากเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจของนักศึกษา มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์การพัฒนาทักษะผู้เรียนที่ตั้งไว้
 $E1/E2 = 80/80$
3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา อยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์

1. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการ เรียน การสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการ เรียนการสอนที่แตกต่างกัน
2. **แผนธุรกิจ** หมายถึง แผนการดำเนินงานของธุรกิจที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการ ดำเนินธุรกิจทั้งระยะสั้น และระยะยาว
3. **ชุดแบบฝึกทักษะ** หมายถึง เป็นชุดการเรียนรู้ที่ครูจัดทำขึ้น ให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่ เรียนรู้มาแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจจะช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญ และช่วยฝึกทักษะการคิดให้ มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียน มองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เวชฤทธิ์ อังกะนะภัทรขจร (2555) กล่าวว่า เป็นความสามารถทางสติปัญญาใน การเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งจำแนกตามพฤติกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พึงประสงค์ด้านสติปัญญาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ ความจำและการคิดคำนวณ (Computation) เป็นระดับที่วัด ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนผ่านไปแล้ว เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ศัพท์ นิยาม ตลอดจน การบวก การคิดคำนวณอย่างง่าย ๆ พฤติกรรมระดับนี้แบ่งออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่
 - 1.1 ความรู้ความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง หมายถึง ความรู้ความจำเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาใน ลักษณะเดียวกับที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนมาแล้ว

1.2 ความรู้ความจำเกี่ยวกับศัพท์และนิยาม เป็นการถามเพื่อให้ผู้เรียนบอกความหมายของศัพท์และนิยามที่เคยเรียนมาแล้วโดยไม่ต้องอาศัยการคิดคำนวณแต่อย่างไร

1.3 ความรู้ความจำเกี่ยวกับการใช้กระบวนการคิดคำนวณ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการตามกระบวนการคิดคำนวณตามที่เคยเรียนมาแล้ว

2. ความเข้าใจเป็นระดับที่วัดความสามารถในการนำความรู้หรือเรียนมาแล้วมาสัมพันธ์กับโจทย์หรือปัญหาใหม่ ตลอดจนสามารถอธิบาย ยกตัวอย่างจำแนก แปรความ ตีความ สรุปความ หรือ ขยายความได้ พฤติกรรมระดับนี้แบ่งออกเป็น 6 ชั้น ได้แก่

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ หมายถึง ความสามารถในการสรุปความหมายของสิ่ง ที่ได้เรียนมาตามความเข้าใจของตนเอง รู้จักนำของเท็จจริงของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปแล้วมา สรุป ความหมายของสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่งด้วยตัวเอง

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กฎ และการทำให้เป็นกรณีทั่วไป หมายถึง ความสามารถในการสรุปหรือบอกความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์กับตัวปัญหา ซึ่งผู้เรียนควรจะรู้หลังจากเรียนจบเรื่องนั้นแล้ว

2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการสรุป ศัพท์และนิยามทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ หรือการหาค่าสัญลักษณ์โดย อาศัยโครงสร้างทางคณิตศาสตร์

2.4 ความเข้าใจในการแปลงส่วนประกอบของปัญหาจากแบบหนึ่งไปอีกแบบหนึ่งหมายถึง ความสามารถในการแปลงข้อความให้เป็นสัญลักษณ์หรือสมการ โดยไม่ได้รวมถึงการคำนวณหา คำตอบของสมการนั้น

2.5 ความเข้าใจในการดำเนินตามเหตุผล หมายถึง ความสามารถในการชี้แจง ความสมเหตุสมผลของข้อความ บทความ หรือผลงานทางคณิตศาสตร์

2.6 ความเข้าใจในการอ่านและตีความโจทย์ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการอ่าน และตีความจากโจทย์ว่าโจทย์กำหนดอะไรบ้างและต้องการถามเรื่องอะไร รวมทั้งการแปลความหมายจาก กราฟหรือข้อมูลทางสถิติ ตลอดจนการแปลสมการหรือตัวเลขให้เป็นรูปภาพ

3. การนำไปใช้ (Application) เป็นระดับที่วัดความสามารถในการนำความรู้ กฎ หลักการข้อเท็จจริง หรือทฤษฎีต่างๆ ที่ได้เรียนรู้อย่างมาแล้วไปแก้ปัญหามาใหม่ให้เป็นผลสำเร็จ ทั้งนี้ โจทย์ปัญหาที่ใช้วัด ในระดับนี้ต้องไม่ใช่โจทย์เดิมที่ผู้เรียนเคยฝึกทำมาแล้วพฤติกรรมระดับนี้แบ่งออกเป็น 4 ชั้น ได้แก่

3.1 ความสามารถในการแก้ปัญหารู้อยู่แล้ว หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหามาที่คล้ายกับปัญหาที่เคยเรียนมาแล้วในห้องเรียน

3.2 ความสามารถในการเปรียบเทียบ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการนึกถึง รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน เช่น มโนทัศน์ กฎ ของข้อมูล 2 ชุด เพื่อค้นพบความสัมพันธ์เปรียบเทียบ และนำมาสรุปเพื่อตัดสินใจ

3.3 ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะ จำแนกส่วนประกอบย่อยของปัญหา หรือสิ่งที่โจทย์กำหนดว่ามีความจำเป็นหรือไม่ ในการแก้ปัญหามา โจทย์นั้น

3.4 ความสามารถในการมองเห็นรูปแบบ ลักษณะโครงสร้างที่เหมือนกันและ การสมมาตร หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการหาสิ่งที่คุ้นเคยกับข้อมูลที่กำหนดให้หรือจาก ปัญหาที่กำหนดให้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับที่วัดความสามารถในการแก้ปัญหาที่แปลกกว่า ธรรมดา มีลักษณะซับซ้อน หรือโจทย์ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยกับที่รู้มาก่อน แต่ต้องอยู่ในขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่เคยเรียนมา พฤติกรรมระดับนี้แบ่งออกเป็น 5 ชั้น ได้แก่

4.1 ความสามารถในการแก้ปัญหาที่แปลกกว่าธรรมดา หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางคณิตศาสตร์ที่ได้เรียนรู้มาแล้วไปสู่การแก้ปัญหา ซึ่งการแก้ปัญหาลักษณะนี้ ส่วนมากไม่สามารถคิดคำนวณโดยตรงได้

4.2 ความสามารถในการค้นพบความสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการค้นพบ ความสัมพันธ์ใหม่หรือนำสัญลักษณ์จากสิ่งที่กำหนดให้มาสร้างสูตรใหม่ด้วยตนเองหรือนำมาใช้ ประโยชน์ในการหาคำตอบ

4.3 ความสามารถในการแสดงการพิสูจน์ หมายถึง ความสามารถในการพิสูจน์ด้วย ตนเองโดยอาศัยทฤษฎีหรือบทนิยามต่างๆ เข้ามาช่วยในการพิสูจน์

4.4 ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้เหตุผล เพื่อวิพากษ์วิจารณ์การพิสูจน์นั้น ถูกต้องหรือไม่ มีขั้นตอนใดผิดพลาดบ้าง

4.5 ความสามารถในการสร้างและแสดงความสมเหตุสมผลของการทำให้เป็นกรณีทั่วไป หมายถึง ความสามารถในการค้นพบความสัมพันธ์และการเขียนพิสูจน์ความสัมพันธ์ที่ค้นพบ จนสามารถสรุปเป็นกรณีทั่วไปไปได้

สรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หมายถึง ความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อให้เกิดเป็นผลสำเร็จ

ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศิริกานต์ งามพิพัฒน์พงษ์ (2558) กล่าวว่า แบบทดสอบที่นำมาใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับ วิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาจากการสั่งสอนของครูว่าได้รับรู้มาก น้อยเพียงไร เป็นเครื่องมือของครูที่ใช้สำหรับวัด ความสามารถของนักเรียนเอง

พรณี ชูทัย เจริญจิต (2545 : 58) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะและความสามารถ ของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึกและค่านิยมต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและ ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิด จากการศึกษาบอรรณ หรือจากการสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือระดับความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถแค่ไหน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตาม จุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ ผู้เรียนแสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น ซึ่งการวัดต้องใช้ “ข้อสอบ ภาคปฏิบัติ” (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้(Content) อันเป็นประสบการณ์ การเรียนรู้ของผู้เรียนรวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์” (ไพศาล หวังพานิช. 2523 : 137)

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสามารถของบุคคลที่ต้องอาศัยทักษะ ความรอบรู้ ทักษะที่ได้จากการเรียนการสอน การฝึกฝน อบรมสั่งสอน ทำให้เกิดความสำเร็จหรือความสามารถในด้านต่าง

องค์ประกอบที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ศิริกานต์ งามพิพัฒน์พงษ์ (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนนั้น ประกอบด้วย ลักษณะของตัวนักเรียนเอง ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสมอง ความรู้ ความคิด ความพร้อมทางด้านสติปัญญา ความพร้อม ทางด้านร่างกาย สุขภาพ ความสนใจ ทักษะการยอมรับความสามารถของตนเอง ลักษณะบุคลิกภาพ แรงจูงใจ ค่านิยม อายุ เพศ ประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนของครู การได้รับค าแนะน า การเสริมแรงจากครู วิธีการ ที่ครูนำมา สอน การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน ตลอดไปถึงองค์ประกอบ ทางด้านสังคม สิ่งแวดล้อมที่มี ปฏิสัมพันธ์กับตัวเด็ก เช่น บ้าน ครอบครัว เพื่อน อิทธิพลทาง ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

สรุป องค์ประกอบที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์มีหลายด้าน ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ระบบ บริหารการจัดการ พื้นฐานความรู้ทางคณิตศาสตร์ และการสอนของครู เป็นต้น

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ศศิธร แม้นสงวน (2555) กล่าวว่า ได้สรุปขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบคณิตศาสตร์ไว้ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมเป็นผลการเรียนรู้ที่ครูกำหนดและคาดหวังจะเกิดขึ้นกับ นักเรียน โดยครูจะกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์
3. กำหนดชนิดของข้อสอบ
4. เขียนข้อสอบ
5. ตรวจสอบ
6. จัดพิมพ์แบบทดสอบ
7. ทดลองสอบเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อสอบ
8. แก้ไขปรับปรุงแล้วได้แบบทดสอบฉบับจริง

เวชฤทธิ์ อังกะภักขจร (2555) กล่าวว่า ได้สรุปขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ คณิตศาสตร์ไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หรือ หลักสูตรสถานศึกษา แล้ว

วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และเนื้อหาวิชา คณิตศาสตร์ที่ต้องการวัด

ขั้นที่ 2 จากข้อมูลในขั้นที่ 1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดแก่ ผู้เรียนในแต่ละเนื้อหา

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด คือพฤติกรรมระดับความรู้หรือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ จากนั้นสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบจำแนกตาม พฤติกรรมที่ต้องการวัดในแต่ละเนื้อหา

ขั้นที่ 4 จากข้อมูลในขั้นที่ 2 และ 3 นำมาวิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการวัดและ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ในขั้นที่ 4 สรุป ในงานวิจัยนี้ มีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ดังนี้ ศึกษาหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และเนื้อหา วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์ พฤติกรรมในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ สร้างข้อสอบพฤติกรรมและ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สร้าง ขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างข้อสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลัง เป็น แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ คัดเลือกไว้ 30 ข้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพัตรา สัตยากุล (2552: บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี ประสิทธิภาพ 83.14/82.58 2. นักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนด้วย ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จริยา พงษ์ศิริรักษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดแบบองค์รวมของ นักศึกษาช่าง อุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาไฟฟ้า กำลัง จำนวน 30 คน มีคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์กลุ่มทดลองหลังการฝึก กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดแบบองค์รวมสูงกว่า ก่อนฝึกกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นงนิตย์ บุญชัยโย (2551 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อ จับใจความสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครึ่งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียน บ้านโพธิ์ อำเภวารินชำราบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 มีนักเรียนจำนวน 30 คนมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.83/84.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่ตั้งไว้ 80/80 2. นักเรียนที่ เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ของวิทยาลัย เทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักศึกษาทั้งหมด 74 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ ยานนาวาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน โดยวิธีแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ เรื่อง “แผนธุรกิจ” วิชาธุรกิจและการประกอบธุรกิจ
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ ลักษณะ หลักการและขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ
 - 1.2 ศึกษาสภาพการเขียนแผนธุรกิจของนักศึกษา ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนแผนธุรกิจ และสอบถามจากครูที่สอนการตลาดในวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
 - 1.3 นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ และการศึกษาสภาพการเขียนแผนธุรกิจ มารวบรวมเป็นชุดฝึกทักษะทักษะการเขียนแผนธุรกิจ
 - 1.4 นำร่างชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์
 - 1.5 ปรับปรุงชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ
 - 1.6 นำชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 25 คน
2. แบบทดสอบวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ
 - 2.1 ศึกษาเอกสารและหนังสือเรียนที่เกี่ยวข้องกับวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
 - 2.2 สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งหมด 10 ข้อ
 - 2.3 นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพโดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ
 - 2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญที่ได้เสนอแนะไว้ มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม
 - 2.5 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
 - 2.6 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น
 - 2.7 นำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 25 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
3. แบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้ชุดการฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้
 - 3.1 ศึกษาแนวการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้ชุดการฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ
 - 3.2 กำหนดลักษณะของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 5 ข้อ มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยมาก

3.3 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้ชุดการฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

3.4 เชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่า .80 ถึง 1.00

3.5 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวาเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งมีค่าเท่ากับ .80

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ วิธีประเมินผลการเรียนและการสอนโดยใช้ชุดทักษะการเขียนแผนธุรกิจ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2
2. ผู้วิจัยประเมินก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเขียนแผนธุรกิจ
3. ผู้วิจัยประเมินหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทักษะการเขียนแผนธุรกิจ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังได้รับการสอนด้วยชุดทักษะการเขียนแผนธุรกิจ
5. ผู้วิจัยจึงได้นำชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ มาหาค่าเฉลี่ยและทำการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนผลการสอบถาม ความพึงพอใจของนักศึกษา
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ
3. ค่า t-test วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ

การวิจัยนี้ได้ศึกษาเปรียบเทียบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการประกอบการ ซึ่งผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการประกอบการ ผลปรากฏดังตารางที่ 1

คะแนน	$\bar{x}$	S.D	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	12.78	1.83	63.89
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	16.70	1.38	83.52

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E1$) เท่ากับ 63.89 ($E2$) เท่ากับ 83.5

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีคะแนนพัฒนาการหลังจากชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

เกณฑ์คะแนนพัฒนาการสัมพันธ	ระดับพัฒนาการ	นักศึกษา (คน)	ร้อยละ
มากกว่า๗๕ %	พัฒนาการระดับสูง	20	80 %
๖๖-๕๐ %	พัฒนาการระดับกลาง	5	20 %

จากตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีคะแนนพัฒนาการหลังจากใช้ ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการ แต่ละระดับพัฒนาการ พบว่ามีพัฒนาการระดับสูง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00% มีพัฒนาการระดับกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00%

๒. ศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจวิชาธุรกิจและการประกอบการ

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้สอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนใช้แบบทดสอบโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ในด้านบรรยากาศและความสนุกโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า ๕ ระดับ

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการทำแบบทดสอบ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของนักเรียน

รายการประเมิน	X	S.D	ระดับความพึงพอใจ
๑. ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ	3.88	0.64	มาก
๒. นักศึกษาสนุกกับชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับทำแบบทดสอบ	3.25	0.46	ปานกลาง
๓. เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น	3.63	0.74	มาก
๔. การทำชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ทำให้รู้สึกสนใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.00	0.76	มาก
๕. การทำชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการช่วยให้นักศึกษามีทักษะเป็นอย่างดี	4.25	0.71	มาก

เกณฑ์การประเมินคะแนน

- ช่วงคะแนน 0.00 - 0.99 ความพึงพอใจ ปรับปรุง
- ช่วงคะแนน 1.00 - 1.99 ความพึงพอใจ น้อย
- ช่วงคะแนน 2.00 - 2.99 ความพึงพอใจ ปานกลาง
- ช่วงคะแนน 3.00 - 3.99 ความพึงพอใจ มาก
- ช่วงคะแนน 4.00 - 5.00 ความพึงพอใจ มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลของความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาในแต่ละรายการอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากอันดับแรก ได้แก่ การทำชุดฝึกทักษะช่วยให้นักศึกษามีทักษะเป็นอย่างดีซึ่งมีคะแนน เฉลี่ยคือ 4.25 รองลงมาประเด็นการทำชุดฝึกทักษะทำให้นักศึกษารู้สึกสนใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยคือ 4.00 จากการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เห็นได้ว่านักศึกษา มีทักษะที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ วิชาธุรกิจและการประกอบการเป็นอย่างดี

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุป

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้วิธีชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ผลของการใช้วิธีชุดฝึกปฏิบัติการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ที่เรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 25 คน เป็นในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักศึกษา 25 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.78 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.83 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.70 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38

2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะโดยเกณฑ์การประเมินคะแนน 5 ระดับ ผลการประเมิน พบว่า ผู้เรียนให้คะแนนด้านการทำชุดฝึกทักษะสนุกและน่าสนใจรองลงมาด้านการ บรรยายช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้หัวข้อนี้ได้ เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

ผลของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้ ชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้ชุดฝึกทักษะด้วยแบบทดสอบกว่า ก่อนใช้เนื่องจากชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจที่สร้างขึ้น ได้ยึดหลักในการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา และพัฒนาการของผู้เรียน มีกำหนดจุดหมายที่จะฝึกเนื้อหาตรงกับจุดหมายที่วางไว้ คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และแบบฝึกมีหลายรูปแบบ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญและผู้เรียนได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้งและหลายรูปแบบเมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การนำชุดฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจไปใช้ ควรทำความเข้าใจวิธีดำเนินการ ให้ชัดเจน โดยศึกษาการใช้ให้ละเอียด พร้อมทั้งประเมินทักษะการฝึกทักษะตามเกณฑ์การประเมิน ทักษะเป็นระยะ ๆ อย่างเป็นขั้นตอน
2. การพัฒนาทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ควรมีการสร้างแรงจูงใจในการพัฒนา ทักษะของผู้เรียน เช่น มีการให้คะแนน หรือคำชมเชย
3. การสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะสามารถขยายผลไปใช้กับนักศึกษารุ่นต่อไปได้และเป็นแนวทางในการจัดทำชุดฝึกทักษะในหมวดวิชาการตลาด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้น
2. ควรมีระบบการพัฒนาผู้เรียนที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจที่ส่งผลให้ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. ควรมีวิธีการในการพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์กับผู้เรียน ตนเอง และสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อยอดงานในหน้าที่

1. ควรมีการบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอน หรือกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มีพัฒนาตนเองให้มากยิ่งขึ้น
2. ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยด้วยรูปแบบการฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ไปประยุกต์ใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: กองวิจัย การศึกษา กรมวิชาการ.
ไพศาล วรคำ. (2559). **การวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

ปาฮามี อาแว. (2559). **ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนมโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน**

คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี

เขต1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เวชฤทธิ์ อังณะภัทรขจร. (2555). **ครบเครื่องเรื่องควรรู้สำหรับครูคณิตศาสตร์หลักสูตร.การสอนและการวิจัย**.

กรุงเทพฯ

เวชฤทธิ์ อังณะภัทรขจร. (2555). **การประยุกต์ใช้Teach Less, Learn More (TLLM) สู่การจัดการเรียนรู้ในชั้น**

เรียนคณิตศาสตร์.วารสารศึกษาศาสตร์ ปี ที่ 23 ฉบับที่1 ตุลาคม 2554- มกราคม 2555 :1-11.

ศิริกานต์ งานพิพัฒน์พงษ์. (2558). **ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์เรื่องจำนวนเชิงซ้อนโดยการเรียนรู้ แบบ**

ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัย

ราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.

ศศิธร แม้นสงวน. (2556). **พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ 2**. พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุพัตรา สัตยากุล. **การพัฒนาชุดฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นประถมปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2552.